

**JUAN CAL
LA PEIXERA**

Correu electrònic: jcal@segre.com · Twitter: @jcalsegrecom · Facebook: www.facebook.com/juanca11/

La víctima de sempre

L'EXISTÈNCIA D'UN conflicte entre l'Administració de la Generalitat i la productora musical Doctor Music des que aquesta va anunciar la *reencarnació* del festival d'Escalarre dels anys noranta és una cosa que s'ha percebut, parcialment o totalment, al llarg d'aquests anys. *L'alma mater* de Doctor Music, Neo Sala, ja ha donat mostres suficients de la seua arrogància a l'hora de plantejar les negociacions com un "o ho agafes o ho deixes" sense possibilitat de vegades d'espais intermedis, de vies de consens en els quals trobar-se a mig camí.

L'Administració, amb la llei de la seua part, s'ha remès a la legalitat vigent, interpretada de la forma més estricta possible davant de l'amenaça dels ecologistes i al final qui ha rebut els cops ha estat el territori; la gent del territori, per ser més exactes. Hotelers, restauradors i comerços de tot tipus que esperaven un estiu màgic i s'han trobat amb un cop encara més gran ja que a hores d'ara hauran de començar de zero, amb totes les reserves anul·lades de cop. Pot ser que l'anunci que el festival se'n va a Montmeló sigui simplement una maniobra tàctica,

Pot ser que l'anunci del trasllat del festival a Montmeló sigui una maniobra tàctica de Doctor Music per pressionar la Generalitat

ca, un acte de força per canviar l'actitud de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Per desgràcia, tant a l'Agència com al departament de Territori impera la convicció (expressada en privat i no confessada en públic) que el Pirineu no és lloc per a festivals ni acumulacions massives de gent. I no ja pel risc d'inundació (per la mateixa raó s'hauria de desallotjar tot el nucli de la Guingueta), sinó perquè la muntanya no és lloc per a aquesta classe d'activitats.

**CARME VIDALHUGUET
CAFÈ DELS OMESOS**

La centralitat, en joc

EL TÍTOL d'aquest escrit és el del llibre que Marta Vilalta va publicar per sant Jordi de l'any passat. No és, doncs, novetat bibliogràfica, però és ara que en parlo perquè els llibres han de tenir durada i se'ls ha de donar llarga vida més enllà del temps d'estrena. I aquest, de llibre, pel moment polític que viu el país, tan carregat de convocatòries electorals, encara podríem dir que la manté, l'actualitat, si bé hi ha alguna peça del joc d'escacs —"aquell joc d'estratègia màxima", símil amb què l'autora compara i s'imagina la vida política— que s'ha mogut sobtadament de l'espai polític "comú" des d'on ara fa un any en aquelles pàgines fou entrevistada, perquè el fil argumental d'aquest llibre són cinc converses amb cinc veus representatives de les formacions polítiques presents a l'arc parlamentari que fan balanç de passat i perspectives de futur des d'un present polític tan accelerat com trasbalsat.

Alamany, Mas, Pedret, Rovira i Sierra se situen, des de les formacions en què en el moment de la conversa encara participaven -i en un moment de volatilitat del sistema de partits català- a la dreta, més conservadors, o

a l'esquerra, més progressistes, de l'espai polític, perquè el centre no en té, d'ideologia. I és des l'esquerra o des de la dreta que l'autora indaga en aquestes converses quines són les realitats que se situen en la centralitat del debat polític i que es defensen i es debaten des de cadascun dels posicionaments ideològics. I és aquí on t'adones qui fa política amb ideologia i qui no en té, l'amaga o la dissimula amb el convenciment estratègic d'atreure el votant que s'ha convingut d'anomenar "moderat". Però si cal destacar un apartat interessant d'aquestes pàgines és l'epíleg de Jordi Muñoz, que ens explica com va a la recerca d'una centralitat que no existeix, però que l'ocupa la posició del que la ciència política coneix com "vot medià", que deriva, no pas de la quantitat de votants que l'ocupin, aquest espai, sinó de la seva posició estratègica. Un epíleg que podríem endevinar el manual per eixamplar la base, quan aquest és l'objectiu primer, i sempre, de tota formació política amb ambició guanyadora i sense por. Ara, però, en un context polític que no sabem si cristal·litzarà en un equilibri estable. Reordenant posicions?

SEGRE

DIARI SEGRE SLU

Robert Serentill Utgés
president.

Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas,
Anna Gómez i Marsol
i **Glòria Farré Lorente** subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i **Joan Martí Alegret** redactors en cap.

Seccions: Leonard Delshams Valdés (fotografia), Anna Barcala Sirvent (disseny), José Carlos Monge Clemente (esports), Josep Grau Santesmasses (societat), Eva Martínez Muruaga (economia), Helena Culleré García (comarques) i Carles Díaz Perera (segre.com). Responsable de Cercle i secretària de redacció: Maria Terré i Guillaumet.

EDITORIAL

www.segre.com redaccio@segre.com

Indignació i decepció al Sobirà

Fa dies que tothom intuïa i temia que el festival de Doctor Music tenia molt poques possibilitats de tornar a celebrar-se aquest proper mes de juliol a Escalarre. La prepotència d'uns i la inacció d'altres presagiava aquest final decebedor per al Pallars i Lleida en general. La promotora va confirmar ahir a través d'un comunicat que "a causa d'una exagerada interpretació normativa, dels riscos teòrics d'inundació en una vall que no s'ha inundat mai a l'estiu (almenys des que se'n conserven dades), cosa que es tradueix en uns nivells d'exigència molt per sobre dels habituals, ens vam veure obligats a considerar ubicacions alternatives per garantir el compliment dels nombrosos compromisos artístics adquirits i alhora satisfer les expectatives creades pels seguidors del festival". Té raó la firma de Neo Sala en el fet que mai s'ha inundat la vall i que la interpretació dels riscos podien haver estat diferents, però no és menys cert que fa dos anys que la seua empresa sap que la llei estatal del 2016 marca com a zona inundable bona part de les hectàrees del festival i que s'hauria d'haver assessorat sobre com evitar aquests espais i fer compatible el festival i el compliment de la llei. No és la primera vegada que Doctor Music deixa plantat el Pallars i sens dubte la seua gran capacitat com a promotor de contractació d'artistes queda delmada per aquestes vel·leïtats. Quant a la Generalitat, és també responsable per ineficàcia a l'hora d'ajudar a buscar alternatives factibles que compatibilitzessin el compliment de les normes de seguretat i el progrés d'aquesta part del Pirineu. La llei ha d'acatar-se, per descomptat, però de la mateixa manera que es van ampliar les zones de risc per evitar tragèdies com la de Biescas (87 morts per una riuada que va sepultar un càmping a Osca), en aquests 23 anys la tecnologia ha avançat tant que és materialment impossible una riuada en aquests prats sense predicció o desallotjament previ. I el pitjor de tot és que qui paga els plats trencats de l'immobilisme d'uns i altres és el territori, la Guingueta (Escaló, Jou i Unarre) i totes les valls d'Àneu, que veuen perdre una gran oportunitat de negoci, promoció i projecció després de l'adéu del festival de la vaca, per no parlar de les persones que ja tenien l'entrada, que hauran de canviar un paisatge de somni per un circuit de motos i cotxes. Molt lamentable tot.

Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.

Josep Pon i Botarda cap de publicitat.

Eva Miranda i Cos cap d'administració.

Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.

Carles Duran Codina cap de producció.

Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.

Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida.

Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax redacció:

973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688.

Ap. de correus: 543.

Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600.

Fax: 973 197 001.

Delegacions: LA SEU D'URGELL. Avinguda Pau Claris, 8 entresòl. Tel. 973 360 202. TÀRREGA. Xavier Santesmasses (delegat). Governador Padules, 2.

Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

VOX POPULI

Albert Torres @albertorresca

«El Doctor Music a Montmeló. No es recordava una estafa musical igual des de l'actuació de Jesulín al Festival de Benidorm.»

David García @BWOTW

«Comprar una entrada fa dos anys per 250 pavos per recordar el Doctor Music dels 90 i acabar veient Rosalía en un circuit d'F1.»

Ipcena @Ipcena_EdC

«Molt bones notícies. El festival Doctor Music no es farà al Pallars, sinó al circuit de Montmeló a Barcelona. Lluny d'ocasionar molèsties a la fauna i afectar negativament l'entorn natural.»

Guillem Eroles @Guillemerpe

«Si no es fa a Escalarre el Doctor Music serà un festival més, sense l'encant del Pallars. Llàstima no poder arribar a acords per fer-ho. Hi perden tots: promotora, espectadors i territori.»

Arnau Ubach @ubackson12

«I fer el GP de Montmeló a Escalarre seria possible?»

Josep A. Cervós

«És un cop dur que no esperàvem i del qual ningú ens ha tingut informats en els últims dies»

Alcalde de la Guingueta d'Àneu